

rings periode skal beskrives: regeringspartierne og regeringspartiernes støtteparti får ret stor medieopmærksomhed, når de som her deler mindre beløb ud.

Om ganske få dage vil forhandlingerne om den kommunale økonomi være afsluttet, og de tvinger kommunerne ned på en vækstrate, der i hvert fald ikke er højere end en tredjedel af, hvad den var, før den nuværende regering tog over. Det er klart, at det får direkte og mærkbare konsekvenser på lige præcis dette område, og derfor kan man vel også opfatte debatten i dag som et forsøg på at købe sig aflad for det, der ellers kommer til at ske i den kommende tid.

Det koster at yde pleje og omsorg, og det er jo det, det drejer sig om, når vi kommer ind til kernen af sagen. Det er dyrt i manpower, altså menneskehænder, at sikre den fornødne opbakning af de demente og den aflastning af de pårørende, der gør, at vi kan etablere de tilbud, der er de bedste.

Hvis man er i tvivl om, at problemet har en økonomisk side, tror jeg, man skal spørge ude i det virkelige liv. De steder, hvor man etablerer gode tilbud med god bemanding på hjemmene eller boenhederne, eller hvad det nu er, lykkes det meget godt. De steder, hvor man har nogle bolig-mæssigt optimale forhold, nedbringer man antallet af konflikter ganske, ganske, ganske dramatisk.

Jeg synes, der er den forskel på Dansk Folkepartis og regeringens tilgang til problemet, at hvor regeringen udelukkende roser sig selv – det har regeringen af en eller anden grund tit en voldsom trang til – medgav Dansk Folkepartis ordfører dog i sin ordførertale, at der er nogle ting, der ikke fungerer godt. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at Dansk Folkeparti har forpasset den mulighed, der ligger i de kommende økonomi-forhandlinger. Man har jo på forhånd givet regeringen carte blanche til at tage fat med nedskæringer og dermed yde et, om man så må sige, mere substantielt bidrag til det problem, vi diskuterer i dag.

Kl. 21.40

Det er klart et alternativ, at man i stedet for at bruge pleje- og omsorgstilbud til de demente, der har det skidt, udvider det område, hvor man anvender tvang og tekniske fif som erstatning for pleje og omsorg. Men al erfaring siger, at i det omfang, vi giver de senildemente meget pleje og omsorg og gode bolig-mæssige forhold, nedsætter vi behovet for både tvang og tekniske fif ganske dramatisk.

Fra SF's side er vi enige i, at det også er nødvendigt at forbedre diagnosticeringen af senildemente. Alt for mange bliver i dag udstyret med betegnelsen uden at have fået stillet diagnosen.

Der er en anden vinkel til hele denne debat, og det er sygehusvinklen, som jeg ved, at sundhedsministeren, der jo også er til stede, er meget optaget af. I takt med, at man navngiver bestemte typer operationer, skubber man meget let andre ud, nemlig patientgrupper, der er mere stilfærdige og står knap så højt på den offentlige dagsorden.

Noget, vi oplever specielt på sygehusområdet, og som må vække til eftertanke, er, at det fremgår af et bilag, vi netop i dag har fået i Socialudvalget, at i stort set alle amter er sygehuse-ne i færd med at afskedige deres socialrådgivere. Det er selvfølgelig deres vurdering, det er deres eget valg, det er jo lagt ud decentralt, men de siger alle sammen, at de gør det på grund af en anstrengt økonomi.

Når der skal ske hjemgivelse efter behandling af en senildement, er det vigtigt, at den senildemente kan få den hjælp, en socialrådgiver kan give for at sikre en god hjemgivelse. Men det er alle de bløde ting, der i øjeblikket skæres væk på sygehusområdet, og jeg vil egentlig godt have sundhedsministerens kommentar til det: Hvad synes sundhedsministeren om, at stort set alle landets sygehuse i øjeblikket er i færd med at afskedige deres socialrådgivere? Det matcher ikke helt det glansbillede, vi fik tegnet i begge ministrenes indledning, så derfor vil jeg godt bede om ministrenes kommentarer, når vi når frem til afrundingen af debatten. Det er efter min opfattelse et eksempel på, at man opgiver optagetheden af den dementes hele liv til fordel for at være optaget af nogle mindre hjørner af problemet.

Sidste punkt er nødvendigheden af også at sikre en indsats for aflastning af de pårørende. Det kan være svært, men hvis presset bliver for stort, holder den pårørende det ikke ud længere, og så står vi tilbage med en helt igennem offentlig opgave. Også derfor har vi en interesse i at levere et godt tilbud til de pårørende.

(Kort bemærkning).

Flemming Oppfeldt (V):

Jeg vil gøre SF opmærksom på, at her har vi faktisk at gøre med en meget stille patientgruppe. Debatten i dag går jo på, hvad vi kan gøre bedre for den gruppe, og anerkender SF ikke, at alene